

Tiden som praktikant på Europaparlamentet i en pandemi

Äntligen har vi lämnat 2020 bakom oss och förväntningarna på vad det nya året ska ge är skyhöga. Kommer vi äntligen ta oss ur den rådande pandemin? Hur kommer vår ekonomi må när den är över? Men kanske viktigast av allt, hur kommer vi att må? Frågorna rörande världen står högst upp på den politiska agendan och 2020s nyhetsrapportering har präglats av ett COVID-19 perspektiv. Det går inte att undgå att just Coronapandemin är den viktigaste politiska händelsen under 2020 som har hållit Sverige, EU och världen i ett järngrepp det senaste året. Den globala pandemin har påverkat miljontals människor och lett till en av de största globala, hälsomässiga, ekonomiska, sociala och humanitära kriser någonsin.

Pandemin har också ställt det europeiska samarbetet på sin spets. Den har blottlagt svagheter och brister inom unionen men även visat på vilken styrka vi har. I våras såg vi initialt ett paralyserat EU utan någon färdig handlingsplan för hur det politiska arbetet skulle fortgå. Vi bevittnade även ett desperat agerande från länder som stängde sina gränser och svarade med protektionistiska åtgärder genom att stoppa export av sjukvårdsutrustning. Detta visar hur angeläget det är med en ändamålsenlig, effektiv och oberoende union för att kunna förebygga och bekämpa kriser såsom denna. Den fundamentala grund EU står på är byggd på hantering av olika kriser. Därför hade vi kanske högre förväntningar på hur snabbt och väl krisen skulle hanteras.

När min praktik påbörjades under hösten 2020 hade vi ännu inte klivit in i den andra vågen som kom att prägla resterande del av året. Vi hade ännu förhoppningar på ett ljus i tunneln. Men rätt som det var hade den andra vågen slagit till och lockdown i Bryssel var än en gång ett faktum. Pandemin har utlöst systematiska spänningar i den globala styrningen med omfattande och långsiktiga konsekvenser för de internationella förbindelserna. Men pandemin har inte bara synliggjort de svagheter som unionen har utan även visat på varför vi har EU. Succesivt under våren har vi skapat bättre förutsättningar och gemensamma plattformar för samarbete mellan de europeiska länderna.

Ett praktexempel som visar på styrkan i vårt europeiska samarbete är den vaccinering som nu påbörjats runt om i hela Europa. Utvecklingen och distributionen av ett säkert vaccin mot COVID-19 utgör den långsiktiga lösningen och en viktig grundpelare i EU:s svar på krisen.

På hemmaplan har det flitigt rapporterats från Regeringen och svensk media om hur Sverige har "säkrat" vacciner för den svenska befolkningen. En frånvänd bild av hur

verkligheten egentligen ser ut enligt mig. Det har gett skenet av att det är tack vare regeringens åtaganden som vi nu har ett vaccin som fördelas ut till regionerna och till befolkningen. Vilket är en felaktig bild. Det är, på EU-ländernas vägnar, EU-kommissionen som har sett till att upprätta handelsavtal med läkemedelsbolagen, förhandla priser, för att sedan kunna säkra doser till hela EU:s befolkning.

Vad är då problemet med att föra en sådan retorik som framställer det som att det är Sveriges förtjänst att vi har vaccinet? Jag menar att problematiken med detta är den felaktiga bild som målas upp av EU. Folk har haft höga förväntningar på hur EU ska bekämpa pandemin och vi har även sett ett tydligt uttryck för besvikelse och ilska när man ej levt upp till förväntningarna. Men om medlemsländer fortsätter ta åt sig äran för EU:s prestationer och det finns ett kunskapsglapp hos befolkningen kommer det ge grund för en obefogad misstro, vilket är en oroväckande utveckling. Detta resonemang kan kopplas samman med ett större och mer systematiskt problem som handlar om den bristande medierapportering om EU som finns i Sverige, vilket bidrar till det kunskapsglapp jag nämnde ovan. Sedan EU valet 1994 har två av tre korrespondenter försvunnit, samtidigt som EU:s politiska inflytande över svensk lagstiftning har kontinuerligt fortsatt att öka. Det jag vill säga med detta är vikten av att lyfta blicken från vårt Sverige och se ut över Europa och EU vad som faktiskt sker och påverkar vår vardag, varje dag.

Hur ser framtiden ut för oss? Det är mycket som har förändrats under året som gått och jag tror att det är mycket som kommer se annorlunda ut framöver. Vi har stora ekonomiska, politiska och sociala utmaningar framför oss. Som tidigare nämnt ser vi tendenser på ett allt mer protektionistiskt förhållningssätt. En retorik som talar om motståndskraftiga värdekedjor, strategiskt oberoende samtidigt som vi ska arbeta för att upprätthålla öppna handelsförbindelser. Därför är det viktigare än någonsin att vi fortsätter att driva liberala, gröna, centerpartistiska värderingar i EU. Nu är min tid som på Centerpartiets Brysselkansli över. Jag lämnar maktens korridorer med en känsla av hopp inför framtiden, ödmjukhet för att jag har hälsan i behåll och tacksamhet för det fantastiska arbete som drivs av vårt kansli.